

ΤΟΚΟΙ ΑΝΕΓΓΥΩΝ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ ΕΠΙ ΠΤΩΧΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΗ, ΩΣ

ΑΙΤΗΜΑ ΔΙΑΤΑΓΗΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΚΑΤ' ΑΥΤΟΥ.

Κατά την ρητή διάταξη του άρθρου 536 του ΕμπΝ, από την απόφαση που κηρύσσει την πτώχευση τινός, παύουν οι τόκοι των τοκοφόρων απαιτήσεων των ανέγγυων πιστωτών, **ως προς την ομάδα (μόνον) των πιστωτών, όχι όμως και κατά του πτωχού**. Έναντι αυτού, (όπως και έναντι των εγγυητών ή των συνοφειλετών του) οι τόκοι της (τοκοφόρου πλην ανέγγυας) απαιτήσεως του πτωχευτικού πιστωτή εξακολουθούν να τρέχουν¹. Επομένως, ορθώς υπολογίσθηκαν και επιδικάσθηκαν με την προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής και τόκοι υπερημερίας για το μετά την κήρυξη της πτώχευσης της αντιδίκου χρονικό διάστημα και γι' αυτό είναι απορριπτέος, ως αβάσιμος κατά νόμο και ο προκείμενος λόγος της υπό την κρίση σας ανακοπής.

¹ **Ad hoc :** Κοτσίρης, ανωτ., § 126 (1 και 3) σελ. 267-268.